

سلف

بۆ دهقه شهرعيه كان

تيگه شتني

له رونکردنه وهی کاتی

پارشيو و نووژي بهيان

نووسيني: بدر خورمالی

تیگه‌بشتنی سه‌له‌ف بو ده‌قه شه‌رعیه‌کان

له پوونکردنه‌وه‌ی کاتی پارشپو و نوپژی به‌یان

نوسینی
بدر خورمالی

له بلاو کراوه‌کانی که‌نالی تیلیگرام (ئیسلام
به‌تیگه‌بشتنی سه‌له‌ف)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پیرست

- 7..... چهنه تیبینیهك
- 11..... پیشه کی
- 13..... روونکردنه وهی رپسایه ک وهک پیشه کیه ک بۆ تیگه شتن له بابته ته که
- 18..... ته فسیری ئایه ته که، وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى
- 24..... بۆ ئهوانه ی له سههر گومان واز له خواردن و خواردنه وه ئههین
- 28..... بهیان دوانن وه نیشانه کانی ناسینه وهی فهجر و شوین و چۆنیه تی ههلهاتن و دهركهوتنی
- 37..... وهلامی پیشخستنی پارشیو به ناوی احتیاط هوه و سهلامه تی رۆژووه وه ، وه سونه تی دواخستنی
- 45..... کۆتایی ئایه ته که فهرمایشتی الله سبحانه و تعالی ﴿ثُمَّ أَتَمُّوا الصِّيَامَ إِلَى اللَّيْلِ﴾
- 51..... وهلامی هه ندی گومان
- 59..... له کۆتاییدا کورته ی باس
- 61..... ووته ی کۆتایی
- 62..... سههرچاوه کان

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين الرحمن الرحيم مالك يوم الدين ، اللهم صل على حبيبنا محمد و على آله و صحبه وسلم تسليما كثيرا .

موسلمانى ئازيز بزانه :

هه موو چاكه و خيريك و سهرفرازيهك له شوين كهوتنى سهلهفه : ئهو سى سهدهيهى پيغه مبهري ﷺ و سهفیان دهكات و به باشترينى ئوممهت ناویان دهبات وه چهندين ئايهت فهرموودهیان له بارهوه هاتوو وه كۆدهنگى زانایان له سههر ئه وهيه له پيش هه موو ئوممهته وهن .

وه هه موو خراپه يهك و گومراپيهك له وازهينانه له مهنه جى سهلهف و گهراپانه وهيه بو خهلهف ، بهتايهت ئهوانه كى كه پيچهوانه كى عهقیده كى سهلهفن و ئه ورپگه يهيان نهگرتوو كه ئهوان له سههرى بوون و بهلكو خهريكى بيدعه و داهينان بوون له ديندا ، وه سههره نجاميشيان بو ئاگرى بليسه داره نعوذ بالله منها .

الله هه موومان بپاريژى له رپگه كى خهلهف و له سههر شوينكهوتنى سهلهف بين بمانمرينى و له سههر ئه وه زيندووومان بكاته وه له گهال ئهوان و پيغه مبهري ﷺ
حه شرمان بكات .

چهند تیبینیهك :

دهربارهی ههندی زاراه و دهستهواژه ههولمداوه گونجاو ترین دهستهواژه دابنیم بۆ واتا کردنی وشهكان و نزیك ترینیان له نیوان ههردوو زمانی عهربی و کوردیدا ئهگهر ههبووبی.

بۆ نمونه وشه (الخیط) دهستهواژهی (دهزوو) م بهکار هیناوه چونکه ئهگهر سهیری هاوهلان بکهیت بهوه تیگهشتن، وه راسته الخیط بۆ ڤهنگیش بهکار دیت بهلام ئهبن قرینه ههبیّت بۆ ئهوه بلیت بۆ ڤهنگه وهک له ئایهتهکه که دهفهرمی « من الفجر » کاتیک رسول الله ﷺ نکۆلی نهکرد له تیگهشتنی هاوهلان لهوهی به دهزوو تیگهشتوون بهلکو نکۆلی ئهوهی کرد که بۆ سهرنجی ههموو ئایهتهکهتان نهداوه تاوهکو بزانی مهبهست لی ڤهشایی شهو و ڤووناکی ڤۆژه.

یان وهک ئهو ریوایهتهی دهلی سههتا « من الفجر » دانهبهزی بوو دواتر که ئهوان بهو شیویه تیگهشتن الله ئهوهشی دابهزاند.

جا بۆیه منیش ئهگهر تهنها وشه الخیط م به جودا واتا کردبی ئهوه دهزوو م وهک زاراه بهکار هیناوه بهلام کاتیک له چوار چیهی تهفسیر کردنی ئایهته واتا مهبهستهکانم بهکار هیناوه.

دوو زاراهه گرنه هه که زۆرجار کیشهیان لهسهه دروست ئهکریت و ڤهنگه ههندیك بیکه به بهلگه :

۱- الغلس : ناوه بۆ کاتیک ئهویش واته : تاریکی کۆتایی شهو کاتیک تیکهل دهبن به ڤووناکی ڤۆژ. راستهروایه لهم کاتهدا نوێژ بکریت چونکه یهکه م کاتی نوێژ هاتوو وه فهرموودهی زۆری لهسهه هاتوو و امام أبو بکرو عمر رضي الله عنهما لهو کاتهدا کردوویانه .

أ - ئەو فەرموودهیهی که ئافرهتانی باوهرداران که نوێژیان دهکرد و له بهر تاریکی شهو یه کدیان نه ده ناسیوه دواتر ئەوه له م کاته دایه. دواتر فەرمووده که مان هیناوه بۆیه لێره ته نه ئاماژهیهکی پێ ئەدهم.

ب - « هاوهلان » یان پیغه مبهەر ﷺ نوێژی بهیانی دهکرد له و کاته دا .

[صحیح البخاری : ۵۶۰ و مسلم : ۶۴۶]

ج - وه هه موو ئەو فەرموودانهی دیکه که هاتوون دهبارهی ئەوهی که هاوهلان یه کتریان نه ده ناسیوه ههچ به لگه نیه بۆ ئەوهی که نوێژ پێش فهجر بکریت چونکه له دواى نوێژی شیوانه وه تا وه کو ڕووناک بوونه وهی دنیا جاریکی دیکه هه واو به و شیوهیه تاریکه و گه ڕووناکی کار پێ نه کریت خه لکی یه کدی نانا سنه وه .

۲- الاسفار : واته کاتی تیشکدانه وهی ڕۆژ و ڕووناک بوونه وهی دنیا .

فەرموودهیه که مان ههیه :

پیغه مبهەر ﷺ ده فهرمى : له کاتی ڕووناک بوونه وهی دنیا نوێژ بکه ن چونکه ئەوه گه و ره تره « باشتهر » بۆ پاداشت .

[جامع الترمذی : ۱۵۴]

بروانه أبو عیسی الترمذی چی ده فهرمى له سه ر فەرمووده که : وه زیاتر له یه کێک له زانایان له هاوهلانی پیغه مبهەر ﷺ پێیان وایه که نوێژی بهیان بکریت به کاتی ڕووناک بوونه وهی دنیا. وه سفیان الثوري وا ده لێ ، وه الشافعي و أحمد و إسحاق ده لێن : واتای الاسفار ئەوهیه که فهجر ده ربکه ویت تا وه کو گومانی تیدا نه مینیت وا نابینن واتای الاسفار دوا خستنی نوێژ بێت .

ووتم : منيش هه مان شتم ووتوه له م ناميلكه يه ئه ویش ئه وهيه كه نوښځ به هيچ شيو هيه ك
ناكریت تاوه كو دڼيا نه بيت له هه ځهاتن و دهركه وتنى بهيان وه به هه مان شيو ههش خواردن و
خواردنه وه هتد.. بۆ كه سى ږوژوه وان چه رام نابیت.

چه ند شيكردنه وه يه كي ديكه كراوه بۆ فه رمووده كه ی پیغه مبه ر ﷺ بۆ واتای الإسفار به ځام
له بهر نا پيوستى نايه ښم ته نها ئاماژه ی پى ئه دهم .

له وانه دهوترى واتای فه رمووده كه ئه وهيه كه له كاتى الغلس نوښځ ده ستپيكرى و له الإسفار
كو تاي پى به نيځى واته قورئانى زوړ تيدا بخويندري و دريځ بکريته وه .

يان دهوترى : بۆ هاوین كه شه و كورته بۆ نوښځ خوښان ږهنگه نه گه ن به نوښځى به كو مه ځدا
ئه گه ر له الغلس دا نوښځ بکري بۆيه باشتروايه دوا بخري بۆ الإسفار.

ئاگادرايمك / من ئاثرى هاوه ځان و شوينكه وتووانيان واته : ئه و شتانه لييانه وه
گوازاوه ته وه كه ليږه هي ناومه مامه ځه ی فه رمووده كاني پیغه مبه ريان له گه ځ ناكه م هه ر وهك
لاى زانايانى فه رمووده ش نه كراوه و ناكري بۆيه من ملزم نيم به وهی مامه ځه ی فه رمووده يان
له گه ځ بکريت بۆ به صحيح دانان و ضعيف دانان يان، به ځكو مامه ځه كردن له ږووی وه رگرتنيان
وره دد كړدنه وه يان كارئاسانى تيدا كراهوه لای سه لهف.

پاشان من زوړيک له ريوايه ته گانم يان له مصنف ابن أبي شيبة يا خود مصنف عبد الرزاق
كه ئه وان قه بوځيان كړدووه به نقل كړدنيان وه رگرتووه مه گه ر ريوايه تيک منكر بيت وه
محققه كان هيچيان له باره وه نه وتووه .

وه ووته کانی سه لهف پیچه وانهی ئایه ته که نین ئه گهر سه نه ده که شیان شتیکی تیدا بیت به لکو ته فسیری ئایه ته که ده که ن و روونکردنه وهی زیادهیه له سه ری و کارکردنه پی به مهش ده چیه ژیر تیگه شتن و ته فسیر کردن و شهرح کردنی ئایه ته که و فه رمووده کانی پیغه مبه ر ﷺ جا یا خود به کردار یا خود به گوشتار به و شیوهیهش ئاسانکاری و لیبوردیهی زورتیدا فراوه نه له به دروست دانان و لاواز دانانی سه نه ده کان .

پیشه‌که

دینی الله بۆ بارگرانی به سه رخه لکيه وه نه نێردراوه، الله جل جلاله ئه فه رمی ﴿وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ﴾ [الحج: ۷۸] واته : الله جل جلاله شتیکی له سه رتان دانه ناوه له دین که قورسی و تهنگی بیټ بۆتان .

وه ده فه رمی ﴿يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ﴾ [البقرة ۱۸۵]

واته : الله عز وجل نه رمی و ئاسانی ئه ویت بۆتان و نایه ویت لیټان تهنگ بکاته وه قورسی بکات له سه رتان.

الله جل جلاله ئه و دینهی ناردوو به پیغه مبهردا ﷺ چۆن ته وحیدی به شه رعی خوی ناساندوو به هاما ن شیوهش ئاسانکاری به شه رعی خوی ناساندوو به مه رچیک پیچه وانهی ده قیکی شه رعی دیکه نه بیټ و فه رمانه کان و قه دهغه کراوه کانی الله ده ستکاری نه کرین.

وهک رسول الله ﷺ ده فه رمی :

أحب الدين إلى الله الحنيفية السمحة.

واته : خۆشه و یست ترین دین له لای الله ته نها الله په رستهی و نه رمی و ئاسانیه.

[صحيح البخاري : ۳۹]

الله سبحانه و تعالی نایه ویت قورسی بخاته سه رشانی بهنده کانی به لکو دهیه ویت له سه ریا نی

لابه ریټ و فراوانی و ئاسانی بهیټ بۆ بهنده کانی.

جا یهکیک لهو باسانه‌ی الله به شهرعی داناوه به‌بابه‌تی پارشیو کردن و به‌ربانگ کردنه‌وهیه که فهرمانی کردووه به‌ربانگ زوو بکریته‌وه و پارشیو درهنگ بکریت ،

جا ئیسته کاته‌که‌ی دیاری کراوه خه‌لکی به پێی کاتژمێری ئه‌لیکترۆنی که چهند سالی‌که داناوه و خه‌لکی له‌سه‌ری ده‌رواته به پێی ئه‌وه بانگ ده‌دریته و پارشیو زوو ده‌کریته و به‌ربانگ درهنگ ده‌کریته‌وه و پابه‌ندیه‌کی زۆر ڕژد ده‌بینی به‌و کاته ده‌ستکرده‌وه که زۆر دووره له قورئان و سوننه‌ت و مه‌نه‌ه‌جی سه‌له‌ف ه‌وه بگره به جوړیک سه‌یر ده‌کریته وهک ئه‌وه‌ی الله ئایه‌تی دابه‌زاندیته یان پیغه‌مبه‌ری ناردیته بو ئه‌وه‌ی خه‌لکی ئاگادار بکاته‌وه له‌و کاته لانه‌دهن که له‌سه‌ر ئه‌و کاتژمێرانه دیاری کراوه و پابه‌ندبن پییه‌وه.

جا منیش ویستم که‌میک په‌رده له‌سه‌ر ئه‌و ئاشاره تۆز له‌سه‌ر نیشته‌وانه‌ی سه‌له‌ف هه‌لبه‌م که چون پیچه‌وانه‌ی ئه‌م سه‌رده‌مه جولاونه‌ته‌وه چه‌ندیک پابه‌ندی قورئان و سوننه‌ت بوون و چون تیگهشتوون له‌و داواکاریانه‌ی الله تعالی.

مهفهومی ئه و ڕێسایه ئه وهیه که : مادام حالهتیک و شتیک سهلمینرا بیته ئه و سهلمیندراوه لاناچیت تاوهکو شتیک هیندهی سهلمینراوه که بههیز نهبیته بیته جیگه ی سهلمینراوه که و لای ببات.

واته به جوړیک حالهتیک یاخود شتیک که له بوونی خویدا مانهوهی تیدا بیته چه سپا بوو نه فی ناکریت تاوهکو هه لوه شینه ره وهیه کی پهیدا ده بیته و دیتته جیگه ی چه سپاوه که نه وکات نه فی جیگیر نه بیته بۆ شته که و چه سپاوه که هه لده گیریت.

نمونه یه ک :

که سیک موسلمان ئه بیته به دهر برینی وشه ی لا إله إلا الله یان نه ناسروایک که نوێژی لی ئه بینه ی ئه مه موسلمان ئه ژمار ئه کریت به یه قینی و هیچ گومانیک نامینیتته وه تیدا وه ته نه به و شایه تومان هینانه ی و نوێژ کردنه ی له بازنه ی ئیسلام ئه مینیتته وه تاوه کو کوفریکی گه وره ی ڕوون و ئاشکرای لی ئه بینه ی ئه و کاته ئیسلامه تیه که ی هه لده وه شیتته وه و به موسلمان ئه ژمار ناکریت له وه و دوا ، پیش بینینی کوفره که لی تۆ یه قینته هه یه که موسلمان و ناتوانی ته کفیری بکه یته.

به ئه گه ر و ڕهنگه و گومان ته کفیر ناکریت ئه گه ر چی ئه گه ری زۆر به هیزیش هه بیته بۆ ئه وه ی که ئه شی کوفری کرد بیته چونکه تۆ یه قینته هه بووه که موسلمان هه بیته یه قینیکی دیکه هه بیته ڕپک پیچه وانه یکه ی سه لمین ئه وکات دروسته له بازنه ی ئیسلام دهر برکریته ، وه ئیسلامه تیه که ی ماوه و به به رده وامی تاوه کو کوفری لی به دهر ئه که وئ وه بۆ کافریش به هه مان شیوه.

بۆ تیگهشتنی زیاتر ئه پۆمه ناو بابته که ی خۆمانه وه جوان سه رنج بده تاوه کو له باسه که باش تیگهیت :

زانراوه که شهو پۆژ به دوا ی یه کدا دین و شهو پۆژ دا ئه پۆشی و پۆژ شهو ناهیلێت ،
الله جل جلاله ش فه رمانی کردووه مروّف به پۆژوو ببیت له پۆژه وه بۆ شهو نه ک له شهو وه
بۆ شهو ، وه پۆژی ش به هاتی کاتی نویژی به یانه ئه ویش به هه لهاتی « فجر الصادق » به یانی
راستگۆ

به لگه شمان بۆ ئه م قسانه ئایه تی : ﴿ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ
الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ۖ ثُمَّ أَتُمُوا الصَّيَامَ إِلَى اللَّيْلِ ۚ ﴾ [البقره : ۱۸۷]

واته : وه بخۆن و بخۆنه وه تاوه کو بۆتان روون ئه بیته وه سپیای پۆژ له ره شای شهو جودا
ئه که نه وه پاشان درێژه بدهن به پۆژوو که تان و ته واوی بکه ن تاوه کو شهو .

جا بنچینه ی ئه م باسه له سه ر ئه م ئایه ته ئه سوپیته وه به پشتگیری کردنی ئه و ئه ته رانه ی له
سه له فه وه هاتوون ،

ئێسته مه فهومیکی باسکه گه شتوو به برۆینه ناوه وه زیاتر :

پیش هه موو شتیک ئایه ته که فه رمانی به یه ک شوین و دوو شوین نه کردووه بۆ نمونه
که ئه فه رمی « **حتی یتبین لکم** » تاوه کو بۆتان روّشن ئه بیته وه ، مه به ستی کییه له ئیوه ؟؟
مه به ستی خه لکی مه که که یه ؟ یاخود مه دینه ؟ یاخود شام ؟ یاخود یه مه ن ؟ یاخود عیراق ؟

نا بەلکو مەبەستی خەلکی ھەموو شوێنێکە لە لای خۆیان سەرنج بدەن و بپروانن تاوەکو بۆیان ڕوون ئەبێتەو ، بۆیە ناکرێ کەسێک لە شارێکی دیکە یان لە گوندێک بۆمان دیاری بکات بە کاتی خۆی کە ھەجر الصادق ھەلدی ، اللہ فەرمانی کرد کە تاوەکو بۆ تۆ دەر ئەکەوێ ، نەیفەرموو بپۆ بۆ گوندەکان و دەشتەکان بزانە لەوێ چ کاتێک ھەلدی و دەر ئەکەوێ .

پاشان ئەمە ضبط ناکرێ بە ئاسانی چەند پۆژ ئەکەیتە پێوەر بۆ ئەوێ تەواو شتەکەت ئی دەر بکەوێ ؟؟ نەخێر ئەبێت ماوە نا ماوە بپروانیت تاوەکو بزانییت چۆنە و کە ی فەجر ھەلدییت و کە ی ئاوا ئەبێت ،

بەلام من گرنگی بەو ئەدەم کاتێک بانگی بەیانی ئەدرییت ئایا کاتی نوێژ ھاتوو و ئەبێت مەرۆف خۆی بگریتەو لە خواردن و خواردنەو و نوێژەکە ی بکات ؟

نەخێر ھەرگیز کاتی نەھاتوو بەلکو زۆر زۆر کاتی ماوە

با بگەرێینەو بۆرێساکە :

ئێستە شتێک ھاتۆتە پێش ئەویش گومانێکە ئایا کاتی شەو تەواو بوو و پۆژ ھاتوو یاخود نا ؟ تۆ دڵنیایت لەوێ کە لە شەو دايت تا ئەو کاتە ی گومانەکەت بۆ پەیدا ئەبێت بەلام بانگ ئەدات و گومانەت بۆ پەیدا ئەبێت کە ڕەنگە فەجر ھەلھاتبێت بینا لەسەر ئەوێ بانگ دراو ،

لێرە تۆ یەقینیکت ھەیە کە بوونی شەو لەگەڵ گومانێک کە ئەگەری ھاتنی بەیانە ، تۆ ئەبێت واز بھێنیت لە گومانەکەت کە ھاتنی بەرەبەیانە و ڕۆشتنی شەو و ئەبێت دەست بگریت بەشەو و کە دڵنیاییەکیە چونکە ووتمان گومان دڵنیایی لا نابات بەلکو دڵنیایی دڵنیایی لا ئەبات ،

تۆوهک چۆن دَلْنیایت لهوهی شهوهاتووه ئهبیّت بهوشیوهیهش دَلْنیای بیت لهوهی رۆژ هاتووه بۆ ئهوهی نوێژی خۆت بکهیت و دهست ههلبگریت له خواردن و خواردنهوه ، وه گهر نا تۆ پیچهوانه ی شه رعت کردووه.

پیش ئهوهی برۆمه سهرفهرمووده و ئهتهرهکان تیبینیهکی گرنگ بلّیم له سهرفجر الصادق و فجر الکاذب :

فجر الکاذب : پیش فجر الصادق ههلدیّت وه سهروهوه و ناوهراستی ئاسمانهوه پهیدا ئهبیّت و کاتهکهی کهمیکه و نامینیت به زوویی ئهروات و کهمیک له دنیا دانهپۆشیت شیوهی تیشکیه وهک کلکی گورگ.

فجر الصادق : له دوا ی فجر الکاذب دیّت وه له سوچی ئاسمانهوه دهرنهکهویت و رپگا رۆشن ئهکاتهوه و ورده ورده ههموو ئاسمان ڕووناک ئهبیتهوه پێی و له سهرهتاوه له سهرحیاکانهوه دهرنهکهویت وه سوری و سپی تیکهله.

تەفسیری ئایەتەکان :

﴿ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ۖ ثُمَّ أَتِمُّوا الصِّيَامَ إِلَى اللَّيْلِ ۚ ﴾ [البقرة ١٨٧]

١- سەل بن سەد (٨٨ هـ) دهۆی :

وه کاتیک ﴿ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ ﴾ دابهزی پیاوان گەر بیانویستایه به ڕۆژوو بن یه کێکیان دهزوویه کی سپی و دهزوویه کی رهشی ئه بهست له پێهکانی بهردهوام ئه یخوارد تاوه کو ئه یبینین بۆی ڕوون ئه بووه وه ، جا الله « من الفجر » ی دا به زاند ، پاشان زانیان که مه بهست شه وو ڕۆژه.

[صحیح البخاری : ١٩١٧]

سەل بن سەد دهۆی :

کاتیک ئه م ئایه ته دابهزی : ﴿ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ ﴾ دهۆی : پیاو دهزوویه کی سپی و دهزوویه کی رهشی به دهسته وه دهگرت ، جا ئه یخوارد تاوه کو بۆی ڕوون ئه بوونه وه تاوه کو الله عز وجل { مِنَ الْفَجْرِ } ی دابه زاند ، جا ئه وهی ڕوون کرده وه.

[صحیح مسلم : ١٠٩١]

۲- عدي بن حاتم (۶۸ هـ) دهلی :

هاتم بۆ لای رسول الله ﷺ ئیسلامی فیڕکردم وه نوێژهکانی بۆ وهسف کردم که چۆن بیانکههه هه موو نوێژیک له کاتی خۆیدا ، پاشان فهرمووی : ئەگەر رمضان هات ئەوه بخۆو بخۆرهوه تاوهکو بۆت پروون ئەبێتهوه دهزووی سپی له دهزووی رهش « پرووناکی رۆژ له تاریکی شهو » ی بهیان پاشان رۆژووهکهت تهواو بکه تاوهکو شهو.

منیش نه مزانی ئەوه چیه ، دوو دهزووم بهست له پیم له رهش و سپی کاتی بهیان بۆم پروانین بینیم یه کسان هاتم بۆ لای رسول الله ﷺ و وتم : ئەه ی پیغه مبهری الله هه موو ئەوانه ی وهسیهتت بۆ کردم پێیان پاراستم ، جگه له دهزووی سپی له دهزووی رهش

فهرمووی : چی رپگری ئی کردووی ئەه ابن حاتم ؟ وه بزهی کرد وهک بلی زانی چیم کردووه و وتم : دهزوویهکی سپی و رهشم بهستووه ، شهو سهیرم کردن بینیم یه کسانن جا پیکه نی تاوهکو خریهکانی دهركهوتن ، پاشان فهرمووی : ئەه ی پیم نه گوتی له بهیاندا ؟ ئەوه پرووناکی رۆژه له تاریکی شهو

[صحيح البخاري : ۴۵۱۰] - [تفسير الطبري : ۳/ ۲۵۰ - ۲۵۱]

عدي بن حاتم رضي الله عنه دهلی :

کاتیک ﴿ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ﴾ دابهزی ، عدي بن حاتم ووتی به پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم : ئەه ی پیغه مبهری الله من له دوو عقال دهخه مه ژیر سهینه کهم ، عقال یکی سپی و عقال یکی رهش ، تاوهکو شهو له رۆژ جودا بکه مه وه پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم پێی فهرموو : تۆ سهینه کهت پان و بهرینه « فراوانه » ، ئەوه تهنها رهشایی شهوه و سپیتی رۆژه. صحيح مسلم : ۱۰۹۰

عقال : ئه‌و گوریسهیه که وشتری پێ ده‌به‌ستریته‌وه ، یان لاقی پێ ده‌به‌ستریت .

ووتم : ریوایه‌تی دیکه زۆر هاتووه له هاوه‌لانه‌وه به‌ ده‌ربڕینی جیاوازه‌لام من ئه‌وه‌نده ئه‌هینم که مه‌به‌ست بگات به‌ خوینه‌رو تیگهشتنی ئاسان بکات.

٣ - له **زیر بن حبیش** (٨١ هـ) هه‌وه ده‌ڵێ :

حذیفه « بن الیمان » فه‌رمووی : رسول الله ﷺ پارشیوی ئه‌کرد وه من جیگه تیره‌کانم ئه‌بینی ، ووتی : ئایا دوا‌ی به‌یان ؟ فه‌رمووی : خودی به‌یان بوو به‌لام ئه‌وه‌نده هه‌بوو خۆره‌له‌نه‌هاتبوو.

[تفسیر ابن جریر الطبری : ٣ / ٢٥٨]

بروانه‌ واته‌ دونیا هینده‌ ڕووناک ببویه‌وه تاریک تاریک نه‌بوو هیچ دیار نه‌بیت

٤ - **إبراهیم التیمی** (٩٢ هـ) ده‌ڵێ :

باوكم له‌گه‌ڵ حذیفه « بن الیمان » گه‌شتی کرد، ووتی : جا ڕۆشت تاوه‌كو ترساین له‌ پر به‌یانمان لێ هه‌لبیت، فه‌رمووی « **واته** : حذیفه » هیچ یه‌کیك له‌ ئیوه ئه‌خوات یان ئه‌خواته‌وه ؟

پیم ووت : ئه‌گه‌ریه‌کیك بیه‌وی به‌ڕۆژوو بیت نه‌خیر

فه‌رمووی : به‌لكو به‌خیر ، پاشان ڕۆشت تاوه‌كو بینیمان هیواش بووینه‌وه بۆ نوێژ ، جا پارشیوی کرد.

[تفسیر ابن جریر الطبری : ۳ / ۲۵۷]

بروانه چهندیك دواى ئهوهی كه ئهوه باوهریان وابوو كاتی پارشیو نهماوه.

ه - ابن عباس (٦٨ هـ) (رضي الله عنه) دهفهرمى :

« الخيط الأبيض من خيط الأسود » واته : شهو له پۆژ كۆبوونهوه « لهگهڵ خیزان » و خواردن و خواردنهوهی ههڵاڵ کردوو ه تاوهكو بهیانتان بۆ پروون ئهبیتهوه ئهگهربهیان پروون بوویهوه ئهوه كۆبوونهوه « لهگهڵ خیزان » و خواردن و خواردنهوه ههپام كراوه تاوهكو پۆژوو ه كه تهواو ئهكهن بۆ شهو ، فهرمى کردوو ه به به پۆژووی پۆژ بۆ شهو وه فهرمى کردوو ه به پۆژوو شکاندن له شهودا.

سهرنج بده له قسهكهى ابن عباس فهرمىشتى الله جل جلاله دُنیا ئهكاتهوه زیاتر كه ئهفهرمى : بۆتان پروون ئهبیتهوه :

خاى یهكههه : واته بۆ ئیوه ، ئهوانهى كه ئهتانهوئ به پۆژوو بین ، واتای ئهوهیه بۆ ئهو شوینهى كه لئى نیشتنه جئى یان له ههershوینیكى دیکهه.

خاى دووههه : ئهفهرمى : بۆتان پروون بوویهوه ئهوكات ههپام ئهبیته واته : دُنیا ببههه له تهواو بوونی شهو نهوهك شتیك له دلتان مابیت و به گومان بن لهوه شهو تهواو بووه یاخود نا ، نهخیر بهلكو ئیدی هیچ لئلیهك نهماوه بۆ ئهوهی بلئى رهنگه شهو هیشتا مابیت.

خاى سییهه : دُنیا ییه بۆ خاى دووههه ، ابن عباس ئهفهرمى : الله سبحانه وتعالى فهرمى کردوو ه به پۆژووی پۆژ بۆ شهو ، واته ئهوكاتهى تۆ دهستت له خواردن و خواردنهوه ههگرتوو ه

و بهیان نههاتوووه تۆ هیشتا به ڕۆژوو نیت ، وه ڕۆژوو له شهوهوه بۆ شهو نیه له ڕۆژهوه بۆ شهوه . « لهوه تیگهن »

٦ - تابعی به ڕێز الحسن البصري (١١٠ هـ) :

« حتی یتبین لکم الخیط الأبيض من خیط الأسود من الفجر » ئەفه رمی : شهو له ڕۆژ [تفسیر الطبري : ٣ / ٢٤٨]

ورد ورد سهرنجی ئەم ووتیهی قتاده بده :

٧ - قتاده بن دعامة السدوسي (١١٨ هـ) مردوووه :

﴿ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ أَتُمُوا الصَّيَّامَ إِلَى اللَّيْلِ ﴾ [البقرة: 187] ، ده ئی : ئەوانه دوو نیشانه و دوو سنوری ڕوون ، با بانگی بانگیژهکان یان کهم عه قلیک ڕیگیتان ئی نه کات له پارشیوتان ، چونکه ئەوان به شیکی شهو ڕۆیوه بانگ ئەدهن به شهوئیک درێژ ، وه هه ندیك جار سپیاییهک ده بینری له کاتی پارشیودا : پێی ئەوتری به یانی درۆزن ، عه رب ناویان ئی نابوو ، با ئەوه ڕیگیتان ئی نه کات له پارشیوه کانتان ، چونکه بهیان هه یه شاراو هیهکی تییدا نیه ، ڕیگایهکی ده رخه ره له ئاسودا ، جا بخۆن و بخۆنه وه تاوه کو بهیان هه رکاتیك ئەوه تان بیی خۆتان بگرنه وه .

[تفسیر الطبري : ٣ / ٢٤٩]

۸ - تابعی إسماعیل السري «الكبير» (۱۲۷ هـ) دهلی :

﴿ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ﴾ [البقرة: 187]، تاوهكو پوژتان لی روون ئه بیته وه ، ﴿ ثُمَّ أَتِمُّوا الصِّيَامَ إِلَى اللَّيْلِ ﴾ .

[تفسير الطبري: ٣ / ٢٤٩]

۹۔ مقاتل بن سلیمان (۱۵۰ھ) دہلی :

﴿ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ أَتُمُوا الصَّيَّامَ إِلَى اللَّيْلِ ﴾ [البقرة: 187]، تاوهكو پروی پوژتان بو دهرئه كه ویت ، واته : سپیای پوژ له رهشای شهوله بهیاند ، ﴿ ثُمَّ أَتُمُوا الصَّيَّامَ إِلَى اللَّيْلِ ﴾
وه خیط الابيض واته : یه كه م سپیای بهیان نه و پرووناکیه ی ئاسوویه له خوهره لاته وه ، وه خیط الأسود یه كه م تاریکی شه وه.

[تفسير مقاتل بن سليمان: ١ / ١٦٤]

١٠ - عبد الرحمن بن زيد بن أسلم (١٨٢ هـ) ثقه روى :

« حتى يتبين لكم الخيط الأبيض من الخيط الأسود من الفجر »

خيٲ الٲيض : ئه وهيه ئه كه ويٲته ژيٲر شه وه وه شه و ده رئه خات وه رٲه شه كه له سه ره وه يه تي « من
الفجر » ئه فه رمي : ئه وه الخيٲ ه سپيه يه كه له به يانه وه ك پالڊان بو لاي هه موو به يان نيه
 جا كا تيٲك الخيٲ ه سپيه هات كه سه ره تا كه يه تي نوٲژ هه لال ئه بيٲ وه خو اردن و خو اردنه وه
 هه رام ئه بن له سه ر كه سي به روژوو.

[تفسير الطبري : ٣ / ٢٦١]

بۆ ئهوانهی لهسهه گومان واز له خواردن و خواردنهوه ئههینن

۱ - عون بن عبد الله (٦١ هـ) ده‌ئێ :

دوو پیاو چوونه لای أبوبکر لهو کاتهی ئهو پارشیوی دهکرد یه‌کیکیان ووتی : بهیان هه‌له‌هاتوو ،
ئه‌وی دیکه ووتی : هه‌شتا هه‌له‌هاتوو.

أبو بكر « رضي الله عنه » فهرمووی : بخۆ جیاوازی کهوته نێوانیان.

[مصنف ابن أبي شيبة : ٩١٤٤]

۲ - عُمارة بن زاذان له مکه‌ول هوه ده‌ئێ :

بينيم ابن عمر « عبد الله بن عمر بن الخطاب » رضي الله عنهما دۆلچه‌یه‌ک « دۆلکه‌ی ئاو

ده‌ره‌ینان » ئاوی زهم زهمی گرتە دهستی ، به‌ دوو پیاوی ووت : سپێده هه‌له‌هاتوو ؟

یه‌کیکیان ووتی : نه‌خێر ، ئه‌وی دی ووتی : به‌ئێ

ئه‌ویش خواردیه‌وه.

[مصنف ابن أبي شيبة : ٩١٤٦]

۳- ڕه‌سیارکرا له ابن عباس (٦٨ هـ) رضي الله عنه :

که‌ی ده‌ست هه‌له‌بگرم له پارشیو ؟ ، پیاویک ووتی : ئه‌گه‌ر گومانته بوو ،

ابن عباس فهرمووی : هه‌موو شتی‌ک ئه‌گه‌ر گومانته بوو تاوه‌کو ئه‌و کاته‌ی بۆت ڕوون ئه‌بێته‌وه.

[مصنف ابن أبي شيبة : ٢٥ / ٣ - ٢٦]

٤ - مسلم بن صبیح ده‌ئێ :

پیاویک ووتی به ابن عباس : ئه‌گه‌ر گومانم هه‌بوو له «**فه‌جر**» وه‌ ده‌مویست به‌ رۆژوو بېم ؟
فه‌رمووی : بخۆ کاتیکی به‌ گومانیت تاوه‌کو گومانیت نامی‌نێت.

[مصنف ابن أبي شيبة : ٩١٤٣]

٥ - مجاهد بن جبر (١٠٤ هـ) ئه‌فه‌رمی :

﴿ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ ﴾ کاتیکی پیاویک پارشیوی کرد وه‌ بیانی
شه‌وی به‌سه‌ره‌وه‌یه ، وه‌ به‌ دنیایی به‌یان هه‌له‌هاتوو به‌ رۆژوووه‌که‌ی ته‌واو بکات ، چونکه‌ الله
ئه‌فه‌رمی : وکلوا واشربوا حتی یتبین لکم. وه‌ ئه‌گه‌ر خواردی و وایزانی خۆر ئاوا بووه‌ وه‌ ئاوا
نه‌بوو بوو ئه‌وه‌ ئه‌بی‌ت رۆژوووه‌که‌ی بگه‌ڕێته‌وه‌.

[تفسير سعيد بن منصور]

٦- له‌ ابن عباس ه‌وه‌ (رضي الله عنه) ووتی :

به‌ دوو خزمه‌تکاری منداڵی خۆی له‌ مائی أم هانی بوو مانگی رمضان بوو وه‌ پارشیوی ئه‌کرد
دوو خزمه‌تکاری خۆی ، یه‌کیکیان ووتی : به‌یان هه‌له‌هات ، ئه‌وی دیکه‌ ووتی : هه‌له‌نه‌هاتوو.
فه‌رمووی : تێر ئاوم بکه‌ن «**ئاومبده‌نی**».

[مصنف ابن أبي شيبة : ٩١٤٩]

۷ - یزید بن یزید (۱۳۴ھ) دہلی :

بيستم له **الحسن** دوه کاتيک پياويک پي ووت : پارشيو نه که م و گومانم بو پهيدا نه بيت له به ده به يان ؟

الحسن البصري فہرمووی : بخوگہرگومانٹ بوو ، سویند بہ اللہ بہیان ہیچ شاراوہییہ کی تندا نہہ.

[مصنف ابن أبي شيبة: ٩١٥١]

۸ - الفضل بن دلم له الحسن هوہ دهئی :

عمر « بن الخطاب رضي الله عنه » فهمووی : ئەگەر دوو پیاو بە گومان بوون لە فەجربا بخۆن تاوێکی دۆلێکی ئەبێت.

[مصنف ابن أبي شيبة: ٩١٥٢]

۹۔ مسلم بن صبیحؓ دہلی :

پیاویک هاته لای ابن عباس « رضي الله عنهما » پئی ووت : کهی دهست هه ئبگرم له پارشیو ؟ پیاویک دانیشتبوو له لای ووتی : بخۆ تاوه کو گومانته بۆ پهیدا ئه بیته که وابوو دهست هه ئبگره.

ابن عباس فہرمووی : بخو تاوہ کو کاتیک گومانت ھہ بوو تاوہ کو گومانت نامینیت.

[مصنف ابن أبي شيبة: ٩١٥٣]

ووتم : چی له م ووتانه بههیز تره بۆ ئهوانه ی له م بابهته به گومانن و لهسهه گومان واز له پارشیو ئههینن ، وه ئه م ووتانه بهلگه ی زۆر بههیزن بۆ ئه ورپسایه ی سهههتا که باسم کرد و جیبه جی کردنی بهسهه ئه م باسه دا ، تاوهکو دهه بکهوئ که قسه ی گیرفانی خۆمم نههیناوه بهلکولهسهه مه نهه جی سهلهف ئه ورپسایه م داناوه .

بهیان دوانن وه نیشانهكانی ناسینهوهی فاجر (بهیان) و شوین و چۆنیتهی ههلهاتن و دهركهوتنی

۱ - سمره بن جندب دهلی :

پیغه مبهردی ﷺ فهرمووی : با بانگی بیلال ږگریتان لی نه کات له پارشیوه کانتان به لکو « فاجر » ه به یانه به ربالوه که له ئاسودا .
واته : که نه وه تان بینی خو بگرته وه له خوردن و خواردنه وه .

[صحیح مسلم : ۱۰۹۴]

۲ - وعائسه (۵۸ هـ) (رضي الله عنها) دهفه رمی :

پیغه مبهردی ﷺ فهرمووی : با بانگی بیلال ږگریتان لی نه کات له پارشیوه کانتان ، چونکه نه وه به شهو بانگ ده دات ، بخون و بخونه وه تاوه کو گویتان له بانگی
« عبد الله » بن مکتوم نه بییت ، چونکه نه وه بانگ نادات تاوه کو فاجر هه لیدیت .

[صحیح البخاری : ۱۹۱۸ ، ۱۹۱۹]

بروانه : چون نه و کاته ی بیلال بانگی تیدا نه دات به شهو نه ژمار نه کات چونکه اصل وایه کاته که شهو و یه قینی له سهه نه وه دامه زراوه ، جا به گومان و دوو دلی و پارایی یه قین ناروات به لکو نه بییت دلنیا بیت له وهی فاجر هه لهاتوه نه و کاته پارشیو واز لیپینیت .
له فهرموودهیه کی دیکه ږوون نه بیته وه بۆچی بانگی عبد الله بن مکتوم نه ژمار نه کرئ بۆ هه لهاتنی بهیان چونکه نه وه بانگ نادات تاوه کو پئی دهوترئ چوو ته ناو فاجر وه وهک له مهو دوا دیت .

۳ - طلق بن علي دهئى :

پیغه مبهه ﷺ فهرمووی : بخۆن و بخۆنهوه وه ږووناككه رهوه
به رزكه رهوه كه « ستونیه كه » وه رزتان نه كات « وه رتان نه چه رخیښت له پارشیو » ، بهلكو بخۆن
و بخۆنهوه تاوه كو سوراویه كه تان بۆ ده رئه كه ویت .

[سنن الترمذي : ۷۰۵]

أبو عيسى الترمذي (۲۷۹ هـ) دهئى :

وه كاریكراو راست له لای زانایان ئه وهیه كه خواردن و خواردنه وه چه پام نابیت له سهه رپۆژوه وان
تاوه كو به یانی سووری پانتایی ، وه هه موو زانایان ده یلین .

۴ - محمد بن عبد الرحمن بن ثوبان به مورسه لی دهئى :

پیغم گه شتووه كه پیغه مبهه ﷺ فهرموویه تی : بهیان « فه جر » دووانه ، جا ئه وه یان كه وهك
كلکی گورگ وایه ئه وه هیه شتیك چه لال ناكات و چه پامی ناكات ، بهلكو ئه وهی درێژه ئاسۆ
ئه گریت ئه وه نوێژ چه لال ئه كات و خواردن چه پام ئه كات .

[تفسير الطبري تفسير الطبري : ۲۵۲ / ۳]

۵ - ثوبان (۵۴ هـ) دهئى :

جاریکیان بانگمدا پاشان چوومه لای پیغه مبهه ﷺ و وتم : بانگمدا ئه ی پیغه مبهه ری الله ،
فهرمووی : بانگ مه ده تاوه كو رپۆژ بهیان ده بیته وه ، پاشان هاتم بۆ لای دووباره و وتم : بانگم
دا ئه ی پیغه مبهه ری الله ، جا فهرمووی : بانگ مه ده تاوه كو به و شیوهیه ئه یبینی ، وه دهسته كانی

کۆکرده‌وه‌ پاشان جودای کردنه‌وه‌ له‌ یه‌کتر .

[مصنف عبد الرزاق : ۱۹۰۳]

ووتم : ئاماژه‌یه‌ بۆ ده‌رکه‌وتنی ڕۆژ و جودا بوونه‌وه‌ی له‌ شه‌و الله أعلم.

٦ - پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئه‌فه‌رمی :

به‌راستی بیلال به‌ شه‌و بانگ ئه‌دات ، جا بخۆن و بخۆنه‌وه‌ تاوه‌کو ابن أم مکتوم بانگ ده‌دات ، پاشان فه‌رمووی : وه‌ ئه‌و پیاویکی کوێره‌ بانگ نادات تاوه‌کو پێی ده‌وتری : به‌یانت به‌سه‌ردا هات به‌یانت به‌سه‌ردا هات . « یان : ڕۆشتیه‌ ناو به‌یان »

[صحيح البخاري : ۶۱۷]

٧ - ابن شهاب الزهري (۱۲۴ هـ) ده‌ئی :

عروة بن الزبير هه‌واڵی پێدام که‌ عائشة هه‌واڵی پێ داوه‌ وتوویه‌تی : ئافره‌ته‌ ئیمانداره‌کان ئاماده‌ی نوێژی به‌یان ئه‌بوون له‌گه‌ڵ پیغه‌مبه‌ر ﷺ ، خۆیان داپێچابوو ، پاشان ئه‌ڕۆشتنه‌وه‌ بۆ ماڵه‌وه‌ کاتیکی نوێژیان ته‌واو ده‌کرد ، که‌س نه‌یده‌ناسینه‌وه‌ له‌ تاو « تاریکی ماوه‌ی ئاسمان تیگه‌ڵ به‌ ڕوونکای به‌یان » ، یان له‌ ریوایه‌تێک یه‌کتریان نه‌ده‌ناسیه‌وه‌ .

[صحيح البخاري : ۵۷۸]

ڕوونکردنه‌وه‌ی ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌ی دایه‌ عائشة رضي الله عنها ئیسته‌ دیت له‌ ووته‌کی ابن رجب دا ، وه‌ له‌ وه‌لامی گومانه‌کانیش ئاماژه‌م پێی داوه‌

۸ - محیی بن سلام (۲۰۰ هـ) دهفهرمی :

بهیان دوانن ، ئهوهیان که وهک کلکی گورگ وایه ئهوه هیچ چه لال ناکات و چه پامی ناکات ، به لکو ئهوهی که به دریزی ئاسوی گرتوو ئهوه نویژ چه لال دهکات و پۆژوو واجب دهکات .

[تفسیر ابن ابی زمنین : ۱ / ۲۰۲]

۹ - ابن رجب الحنبلی (۷۹۵ هـ) ده لئ :

وه دهبرپنی فهرمووده که ی ئه و « واته : هی البخاری » له انس هوه ده لئ : پیغه مبه ر ﷺ له کاتی که کاتی پارشیو بوو فهرمووی : ئه ی انس من ئه مه وئ به پۆژوو بيم شتیک خواردنم بدهری ، منیش خورما م بۆ هینا له گه ل دهفریکدا که ئاوی تیدا بوو ئه وهش له پاش ئه وه بوو که بیلال بانگی دابوو ،

فهرمووی : ئه ی انس بروانه که سیک بیت له گه لم بخوات منیش بانگی زید بن ثابت م کرد جا هات بۆ لای ووتی : من سویق م « هارپوه گهنم و جو به تیکه ل کردنی له گه ل ئاو » خواردوو ته وه وه ده مه وئ به پۆژوو بيم ، پیغه مبه ر ﷺ یش فهرمووی : وه منیش ده مه وئ بۆ پۆژوو بيم ، جا پارشیوی له گه ل کرد پاشان هه ستا دوو په کعات نویژی کرد پاشان ده رچوو بۆ نویژ.

وه مه به ستی البخاری له هینانی ئه م فهرمووده یه له م باب هدا به لگه پئ هینانه وه یه تی بۆ ئه وهی که پیغه مبه ر ﷺ له کاتی الغلس دا نویژی سپیده ی کردوو چونکه ئه و سه ره تا پارشیوی کردوو پاشان هه ستاوه بۆ نویژ وه له نیوانیاندا ته نها ئه ندازه ی خویندنی په نجا ئایه ت هه بووه .

وه زۆربهی ریوایهتهکان بهلگه ن بۆ ئهوهی که ئهوه ئهندازهی نیوان پارشیو و نوێژه. وه لهریواتی البخاری که له « **کتاب الصيام** » دهڕهپناوه ئهوه ئهندازهی نیوان بانگ و پارشیوه ، وه ئهوه ڕوون و ئاشکرایه لهسهر ئهوهی پارشیو له دواى بانگی بیلال هوه بووه به ئهندازهی خویندنی په نجا ئایهت.

وه له ریوایهتی **مسلم** دا :

هیچ نه بووه له نیوان پارشیویدا ، « **پیغمبهر ﷺ** » وه نوێژی بهیاندا تهنها دوو رهکعات نوێژی بهیان نه بیئت وه ده رچوون بۆ مزگهوت.

وه ئهوه بهلگه ی پى دههینرێتهوه بۆ ئهوهی که پیغمبهر ﷺ نوێژی سپیدهی کردووه له ورژهدا کاتیک که دهستی کردووه به لههاتن.

« پاشان ریواتی حذیفه دههینیت له زر وه که پیشتر هیناومانانه له بهر درێژ نه بوونهوه داینانیمهوه »

پاشان ده ئی :

الجوزجانی (٢٥٩ هـ) ده ئی :

ئه م فهرموودهیه زانایان ماندوو بوون له تیگهشتنی .

وه کۆمه لێک له کووفیهکان له وانه : « ابراهيم » النخعي بهوه لیکیانداوه تهوه دروسته پارشیو کردن دواى لههاتنی سپیده له ئاسمان تاوه کو ڕووناکی له سه رزهویدا بلاو ده بیتهوه.

وه ریواتهت کراوه له ابن عباس هوه : تاوهکو پرووناکی لهسهه چیاکان بـلاو دهبیتهوه ، وه ئهوهی گێراویهتیتهوه که خواردنیان به ههڵاڵیان زانیوه تاوهکو خۆر ههڵدیت ، بـئـ گومان ئهوه ههڵه کردووه.

وه کۆمهڵیک بانگهشهی ئهوهیان کردووه که فهرموودهی حذیفه له سهههتای ئیسلام دا بوو پاشان نسخ بووهوه.

وه له المتأخرین ههیه فهرموودهی حذیفه ی بهوه لیک داوتهوه که دروسته خواردن له پۆژی بهپۆژوو بووندا تاوهکو دُنیا دهبیتهوه له ههڵهاتی بهیان وه بای پـیـویستی نیه زۆری گومان به ههڵهاتی.

وه أحمد و جگه لهویش دهقی ووتهی ههیه لهسهه ئهمه ، چونکه ههپام بوونی خواردن پهیههسته به ڕوون بوونهوهی بهیانوه ، وه علي له دواي نوێژهی فهرمووی : ئیستا پرووناکی سـی له تاریکی شهو ڕوون بووهوه « جودا بووهوه ».

وه ئهوه دروسته چوونه ناو نوێژ پـیش دُنیا بوونهوه به زـاـلـ بوونی گومان لهسهه ههڵهاتی بهیان وهک ئهوه ووتهی زۆرینهی زانایانه وهک پـیشتر باسـمان کرد.

وه لهسهه ئهوه پارشیو کردن دروسته لهو کاتهدا که دروسته نوێژی بهیان بکـرـیت کاتیـک گومان زـاـلـ بوو بهوهی که بهیان ههڵهاتوووه وه دُنیا نهبوویتهوه.

وه کاتیـک فهرموودهی حذیفه مان لهسهه ئهوه لیک دایهوه وه ئهوان خواردووایانه لهگهـڵ ئهوهش دُنیا نهبوون که بهیان ههڵهاتوووه ئهوا چوونه ناو نوێژیان له کاتی دُنیايـی نهبووه الله أعلم.

وه حنبل « بن إسحاق » له أحمد هوه نقل دهکات ئیمام أحمد بن حنبل ئەفه رمی : کاتیک بهیان پرووناکی دایهوه و ههلهاتنی پروون بوویهوه ، نویژ ههلال ئەبیّت و خواردن و خواردنهوه ههپام ئەبیّت لهسه رپۆژوهوان .

وه ئەوهش بهلگهیه لهسه رپیکهوه بوون « تلازم » ی نیوانیان وه ئەشی بو ئەوه بگه رپتهوه که دروست نیه چوونه ناو نویژهوه تهها دواي دلتیا بوونهوه نهبیّت له هاتنه ناوهوهی کاتی نویژ. وه ریوایهت کراوه له ابن عباس جگه لهویشهوه له سهلهف پیکهوه بوون « تلازم » ی نیوان کاتی نویژی بهیان و ههپام بوونی خواردن لهسه رپۆژوهوان .

وه ریوایهت کراوه له ابن عباس هوه به مهرفوعی که : جبریل نویژی کرد به پیغه مبه ر ﷺ لهو رپۆژهدا که کاتیک خواردن ههپام کرا لهسه رپۆژوهوان .

[فتح الباري لابن رجب: ۳ / ۲۲۰ - ۲۲۲]

ووتم : ئەکرئ ووتهی ئەوزانایانهی که دهلین دروسته به دلتیا نهبوونهوهش له ههلهاتنی بهیان مرؤف نویژ دابهستهیت ، بهوه لیک بدرپتهوه بو کاتیکه ناتوانن بزائن ئایا بهیان ههلهاتوه یاخود نا وه دهترسن که ههلهاتبیّت و ئەجری یهکه م کاتی نویژهکهیان له دهست بجئ ، گه رنا بهلگهکان و ووتهکانی سهلهف پروونن که ههندیکی م هیناوه و ههندیکی دیکه له دوايدا دین که رپگری دهکهن له نویژکردن و دهست ههلگرتن له پارشیو پیش دلتیا بوونهوه له کاتی خوی وه هه رلیره ئیمام أحمد وای نهوتوه و ابن رجب خوی فهرموودهی ابن عباس ئامژه پي دهدات که پیچهوانهی ووتهی ئەوزانایانهیه که ابن رجب باسیان دهکات که وایان وتوه .

ابن قدامة المقدسی (٦٢٠ هـ) لهسهرنه و زāl بوونی گومانه له هاتنه ناوهوهی کاتی نوێژ

دهلّی : کاتیکی کهسیک گومانی بوو له هاتنه ناوهوهی کاتی نوێژ ، نوێژ ناکات تاوهکو دلتیا دهبیتهوه له هاتنه ناوهوهی یان گومانی زāl دهبیّت ، وهکو کهسیک که خاوهن پیشهیه ئاسایانه کاریکی به ئه ندازهی هاتنه ناوهوهی کاتی نوێژه که کردوو ، یان قورئان خوینیکی به ئاسایی بهشیکی خویندوو له قورئان ئه یخوینیّت « و کاته که دیته ناوهوه » وه هاوشیوهی ئه وه ، که ی ئه وهی کرد و گومانی زāl بوو لهسهر هاتنه ناوهوهی کاتی نوێژ نوێژه که ی بۆ حه لāl دهبیّت وه سوننه ته دوا بخریّت که میک احتیاطاً بۆ ئه وه گومانه زāl که ی زیاد بکات مه گهر بترسی له ته واو بوونی کاتی نوێژه که

[المغنی : ٢ / ٣٠ - ٣١]

ئیمه ش ئه مه مان قه بو له و پێچه وانه ی ئه مه مان نه وتوو ، به لām نه وه ک هه رکه سیک بیّت کات بۆ خۆی دیاری بکات یان خۆی په یوه ست بکات به کاتیکی دانراوه وه که سه د له سه د جیاوازه له کاتی راستی هه لّه اتنی به یان و کاتی نوێژ یان چۆن دلّی ویستی کات دابنیّت جا په له بکات نوێژ زوو بکات به ناوی سوننه ته وه یان خۆی دوا بخت و پارشیو زوو بکات به ناوی احتیاطه وه .

١٠ - ابن قدامة دهلّی :

کاتی نوێژ دیته ناو به هه لّه اتنی به یانی دووهم به کۆدهنگی « به اجماع » ، وه هه وālّه کانی کاته کان بوونه ته به لگه بۆی ، وه ئه ویش سپیای ده رکه وتوو و به ربلاوه له ئاسۆدا وه ناوی لّی ئه نرّی به یانی راستگۆ ، چونکه راست ده کات ده رباره ی به یان و ڕوونی کردۆته وه بۆت ، وه به یان ئه وه یه سپیای و سورا یی کۆ کردۆته وه ...

بهلام بهیانی یه کهم ئه و سپاییه تیژهیه که سهرکه وتوو به بی پانی هیچ حوکمی پیهو سهست نیه پییهوه ، وه ناوی لی نراوه بهیانی درۆزن .

[المغني : ١ / ٢٧٩]

١١ - مكي بن أبي طالب (٤٣٧ هـ) دهلی :

بهیان « فهجر » ی یه کهم بهرهو ئاسمان به دریژی ئه پروات وهک کلکی گورگ به تیژی سهرکه وتوو له پانی دا نیه .

وه دووهم ئه پروات به لای سووریدا ، وه ڕوناکیه که ی بلاو ئه بیته وه له سهر چیاکان وه به باری پانیدایه .

[تفسير الهداية إلى بلوغ النهاية : ١ / ٦٢٥]

وه لامي پيشخستني پارشيؤ به ناوي احتياط هوه و سهلامهتي
رؤژووه وه ، وه سوننهتي دواخستني

سەرەتا ئەلیم : ئەو احتیاطە بیدعەیه و هیچ بنەمایەکی نیە لە شەرەدا چونکە نەک تەنها بەلگەی لەسەر نەهاتوو و هاوێلان و سەلەف نەیانکردوو بەلکو بەلگە و کردەوێ ئەوان پێچەوانەییەتی و لە دژی هاتوو و سوننەت دیاری کراوە که دواخستنیەتی .

۱۔ ابراہیم النخعی (۹۶ھ) نے فرمایا:

ئەوان كاتىك كەسپك بە شەو بانگى بدا با ئەيان، ئەيانفەرموو پي : لە اللە
بترسە بانگە كەت بگېرەو .

[مصنف عبد الرزاق: ١٩٠٥]

هه‌روه‌ها **ابراھیم الخمعي** ئەفەرمی: ئەوان پێیان ناخۆش بوو بانگ بدری پێش هەڵهاتی به‌یان.

[مصنف عبد الرزاق : ٩٠٦]

۲۔ اُنس (۹۳ھ) دہائی :

زید بن ثابت ووتی : ئیمه له گه‌ڵ پیغه‌مبه‌ر ﷺ پارشیومان کرد پاشان هه‌ستاین بۆ نوێژ ، ووتمان چه‌ندی‌ک له‌ نیوانیان بوو ؟ « واته‌ له‌ نیوان پارشیوکردنتان و هه‌ستان بۆ نوێژه‌که‌تان »
فه‌رمووی : هه‌ینده‌ی خۆندنی په‌نجا ئایه‌ت .

[مصنف ابن أبي شيبة: ٩٠١٣]

ووتم : بپروانه چه نديك كاتيان تهرخان كردوو بۆ پارشیو كه به كاتی ئیسته به نزيكه یی لانی زۆری ناگاته نیو كاترمێر بۆ پارشیو كردن و دواتر كاتی نوێژ بیٔ .

٣ - سالم بن عبیر الأشجعی ده ئی :

من له گه لّ أبو بكر « الصديق » بووم « رضي الله عنه » فهرمووی : ههسته دامپۆشه «
بمشارهوه» له بهیان « له فهر جر » پاشان خواردی .

[مصنف ابن أبي شيبة : ٩٠١٤]

نازانم له م ريوایه ته ڤوونتر ئه بئ چی بیٔ ؟؟ نایه وئ فهر جری ئی دیار بیٔ تاوه كو پارشیو بكات كه سیك ئه خاته نیوان خوی و فهر جر امام أبو بكر (رضي الله تعالى عنه) ، من ئه وهنده شم نه وتوووه من ئه ئیلم با كاتی بیٔ ئه وكات دهست هه لّ بگرن له خواردن و خواردنه وه و نوێژ بکهن ، بپروانه بۆ ئه مه ی دواتر :

٤ - سالم بن عبیر ده ئی :

من له حوگره ی أبو بكر الصديق بووم ، جا شه ویکیان نوێژی كرد تا الله ویستی له سه ر بوو ، پاشان فهرمووی : بپۆ بزانه به ره به یان هه لّ هاتوووه ؟ منیش پۆشتم ووتم : له ئاسمان سپاییه ك به رز بۆته وه ، پاشان نوێژی كرد تاوه كو الله ویستی ئی بوو ، پاشان فهرمووی : بپۆ بپروانه بزانه به ره به یان هه لّ هاتوووه ؟

منیش پۆشتم پاشان گه ڤامه وه ، ووتم : پانتایی سور له ئاسمان ده ركه وتوووه ، فهرمووی : ئیسته وه ره « په له بکه » پارشیوه كه مم پئ بگه یه نه .

[سنن الدارقطني - باب وقت السحر : ٢١٦٠]

٥ - عمرو بن حُریت (٨٥ هـ) ده‌لێ :

هاوه‌لانی پێغه‌مبه‌ر ﷺ : که‌س هێنده‌ی ئه‌وان په‌له‌ی نه‌ده‌کرد له‌ به‌ربانگ کردنه‌وه‌دا و که‌س هێنده‌ی ئه‌وان له‌سه‌ر خۆو و هیواش نه‌بوو له‌ پارشیو کردندا .

[مصنف ابن أبي شيبة : ٩٠١٧]

٦ - السَّعْبِي (١٠٠ هـ) ئه‌فه‌رمی :

حذیفة هه‌ندیك په‌له‌ی ده‌ركرد له‌ پارشیودا تاوه‌كو به‌ نویژ رابگات له‌ گه‌ل پێغه‌مبه‌ر ﷺ ، جا ئه‌وه‌ گه‌شت به‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ جا ئه‌ینارد به‌ دوایدا ئه‌یخوارد له‌ گه‌لیدا تاوه‌كو ده‌رئه‌چوون بۆ نویژ .

[مصنف ابن أبي شيبة : ٩٠٢٤]

٧ - الأعمش (١٤٨ هـ) له‌ مسلم هوه‌ ئه‌فه‌رمی :

ئه‌وان فه‌جر « به‌یان » یان وه‌ك ئه‌و فه‌جره‌ی ئیوه‌ ئه‌ژمار نه‌ده‌کرد ، ئه‌وان ئه‌و فه‌جره‌یان ئه‌ژمار ده‌کرد كه‌ ماله‌كان و ڕینگاكانی پڕ ده‌کرد . « واته‌ : هاوه‌لان »

[تفسير الطبري : ٣ / ٢٥٢]

٨ - ابن سيرين (١١٠ هـ) ئه‌فه‌رمی :

ده‌فریکم ئه‌گرت به‌ ده‌ستمه‌وه‌ وه‌ سه‌یرم ئه‌کرد بزانه‌م فه‌جر هه‌له‌هاتوو ه .

[مصنف ابن أبي شيبة : ٩١٥٤]

۹- ابراهیم النخعی (۹۶ هـ) ئەفهرمی : له سوننهت دواخستنی پارشیوه .

[مصنف ابن أبي شيبة : ۹۰.۱۹]

۱۰- ولید بن جعیع دهۆی :

أبو طفیل ههوالی پێ داین که پارشیوی کردووه له ناو مال و منداڵهکهیدا له جُبَّانَة پاشان هات بۆ لای الحذیفه ئهویش له مالی حارث بن أبي ربيعة بوو ، بینی شیرێ وشتی بۆ دۆشی پاشان پێ دا ، ووتی : من ئەمهوی به پۆژوو بێم ، ئهویش فهرمووی : منیش ئەمهوی به پۆژوو بێم ، جا حذیفه خواردیهوه ، پاشان دهستی گرت و بهپێ کهوت بۆ مزگهوت کاتی که نوێژ کرا . »

واته کاتی نوێژ »

[مصنف ابن أبي شيبة : ۹۰.۲۰]

۱۱- ابن سیرین ئەفهرمی :

نیوان پارشیوی پیاویک و بانگی بانگ بێژ ئەندازهی خویندنی سورهتی یوسف ه .

[مصنف ابن أبي شيبة : ۹۰.۲۱]

ووتم : جا بزانه منشاوی به ترتیل ۴۰ خولهک سورهتی یوسف تهواو دهکات له کاتی که ئهوه بۆ فێر بوونی تهجوید ئهخوینیت که نابیت ههلهی تیدا بکات ، جا وهره که سێک بۆ خۆی بخوینیت که ههچی زۆر برۆا ۲۰ خولهک نابات ئهخوینیت به جوانیش مادام بۆ خۆی بیت .

۱۲ - **مجاهد** نهفه رمی :

له رهوشتی پیغه مبه ران « عليهم الصلاة والسلام » دواختنی پارشیوه .

[مصنف ابن أبي شيبة : ۹۰۲۴]

سه رنجی نه م نه ته رانه بده تاوه کو بو ت ده رکه وی چو ن پارشیو ده کری و تا چه ند احتیاط
ده کری بو کاتی پارشیو :

۱۳ - اسماعیل بن عُلَیَّة له ابن عون هوه ده ئی :

محمد پارشیوی کرد له کاتی کدا نه یبینی شهوی به سه ره وهیه ، پاشان له لای ږوون بوویه وه که
پارشیوی پاش به یان کردووه ، جا ووتی : من به ږوړوو نیم « **شکاندوومه** » .

[مصنف ابن أبي شيبة : ۱۹۲۳]

۱۴ - **مجاهد** رحمه الله ، ده ربارهی که سیک پارشیوی کردووه له کاتی کدا بینوییه تی شهوی

به سه ره وهیه ، پاشان ده رکه وت کاتیک پارشیوی کردووه که به یان هه له اتوووه ، ده فه رمی : با
ږوړوووه که ته واو بکات ، « **نه یشکینیت** » .

[مصنف ابن أبي شيبة : ۱۹۲۴]

۱۵ - **شعبة** (۱۶۰ هـ) دهۆی :

پرسیم له **الحکم** دهبارهی کهسیک پارشیو ئەکات له کاتیکیدا ئەبینی شهوی به سه رهوهیه ؟
فه رمووی : پۆژوه کهی تهواو دهکات .

[مصنف ابن أبي شيبة : ۱۹۲۵]

۱۶ - **سید بن جبیر** (۹۵ هـ) دهفه رمی :

ئه گهر خواردی پاش هه لهاتنی بهیان وه پۆی بوو به سه ره پۆژوه کهیدا لهو کاته دا پۆژیک
ده گرتته وه له جیگهیدا .

[مصنف ابن أبي شيبة : ۱۹۲۶]

۱۷ - **الحسن البصري** (۱۱۰ هـ) (رحمه الله) دهبارهی پیاویک که شهوی به سه رهوهیه و

پارشیو ئەکات دهۆی : پۆژوه کهی تهواو دهکات .

[مصنف ابن أبي شيبة : ۱۹۲۷]

۱۸ - **جابر بن زید** (۹۳ هـ) « به هه مان شیوه » دهۆی : پۆژوه کهی تهواو دهکات .

[مصنف ابن أبي شيبة : ۱۹۲۸]

۱۹ - **ابن سیرین** رحمه الله دهۆی :

هه رکهس سه رهتای پۆژ خواردی ، با کو تایه کهی بخوات .

[مصنف ابن أبي شيبة : ۱۹۲۹]

۲۰ - فضیل بن عیاض له **منصور بن المعتز** (۲۳ هـ) هوه دهئى :

ووتم « به أبو بكر الصديق » : پانتای له ئاسمان گرتووه و سوور بووه ، فهرمووی : ئیسته خواردنهوهكهه بۆ بهینه ، ږوژيكي ديكه فهرمووی : ههسته لهسهه دهركاكه بوهسته له نیوان من و سپیده دا .

الدارقطني لهسهه ئهه ئهتهره دهئى : وهذا اسناد صحيح .

[سنن الدارقطني باب - وقت السحور ۱ ۲۱۶]

۲۱ - **وكيع بن الجراح** دهئى :

الأعمش دهيووت : ئهگه ناوبانگ نه بوايه ئهوه پارشیو له پاش نوښ دهکرد .

« واته : نوښم دهکرد پاشان پارشیوم دهکرد » .

[مسائل الامام أحمد رواية صالح : ۱۱۳۸]

دهزانی ئهه ووتانه له **التابعين** « شوينكه ووتوانى هاوهلان » واتای چييه ؟

واتای ئهوهيه ئهوان به سهههتای دههچوونی بهیان ږوژووی ږوژوهوان به بهتال ئهژمار ناكهه مادام نهيزانيوه كه بهیان ههلههاتووه و له كاتى پارشیو كردندا سپیده دهركهوتووه .

راسته گه زانرا سپیده دهركهوتووه نابى پارشیو بكري و كاتى خواردن و خواردنهوه ناميئى ، بهلام گه كهسهكه بينى شهوه پارشیوى كرد و له كاتى پارشیو كردنيدا سپیده دهركهوت لهو كاته دا ئهفهرموون با ږوژووهكهى تهواو بكات . الله أعلم

بۆ دنیایی زیاتر و تیگه شتنی زیاتر له ووته که پروانه ئەم ووتهیه :

ابن حجر العسقلانی الأشعري (٨٥٢ هـ) دهۆی :

کۆمه لێک له هاوه لانی و الأعمش و هاوه له کهی أبو بکر العیاش له التابعین بۆ ئەوه پۆشتوون که دروسته پارشیو کردن تاوه کو سپیده ڕوون ئەبیته وه ... له دواي ئەوه که ووته کانیاں باس دهکات ، پاشان دهۆی : اسحاق دهۆی : ئەوانه خواردن و نویژ کردن به دروست ئەزانن له دواي هه لپهاتی سپیده ئاسۆیه که تاوه کو سپیایی پۆژ له ره شایي شه و جودا دهبیته وه . پاشان اسحاق دهۆی : من ووته ی یه که م ده لێم به لام تانه له که سیك ناکه م که ته ئویلی روخسه ت دهکات وه کو ووته ی دووهم ، وه من گیرانه وه شی له سه ر نابینم » واته : گرتنه وه ی پۆژو وه که « وه که فاره تیشی له سه ر نابینم .

[شرح صحيح البخاري لابن حجر : ٤ / ١٣٦ - ١٣٧]

کۆتایی ئایهتهکه فرمایشتی الله

سبحانه و تعالی

﴿ثُمَّ أَتَمُوا الصَّيَامَ إِلَى اللَّيْلِ﴾

واته : پاشان پۆژوهه که تهواو بکهه تاوهکو شهو ، واته کاتی خۆرئاوابوون .

تهفسیری ئایهتهکه له لای پیغه مبهه ر.ه.ه. و سهلهف و پهله کردن له بهربانگ کردنهوه و دوانه خستنی :

۱ - له **عربن الخطاب** (۲۳ هـ) هوه (رضي الله عنه)

پیغه مبهه ر.ه.ه. فهرمووی : کاتی که شهو پیش هات لیڤهوه و پۆژ پشتی هه لکرد لیڤهوه و خۆر ئاوا بوو نهوه بهربانگی پۆژوهوانه .

[صحیح البخاری : ۱۹۵۴]

۲ - **عبد الله بن أبي أوفى** (۸۷ هـ) ده ئی :

ئیمه له گه ل پیغه مبهه ر.ه.ه. له گهشت بووین نهو به پۆژوو بوو جا کاتی که خۆر ئاوا بوو به هه ندی که سی فهرموو : نهی فلان ههسته هارای گهنم و ئاومان بۆ ئاماده بکه

« خواردنی که هارای گهنم و ئاو تی که ل ده کری تاوهکو یه کسان نه بن و تهواو تی که ل نه بن »

ووتی : نهی پیغه مبهه ری الله با بگه یته ئیواره ، فهرمووی : دابهزه « بۆمان ئاماده بکه » ووتی :

نهی پیغه مبهه ری الله تو هیشتا پۆژت به سه رهوه یه واته : « هیشتا له پۆژدایت » ، فهرمووی :

دابهزه بۆمان ئاماده بکه . جا دابهزی و ئارد و ئاوه که ی تی که ل کرد ، پیغه مبهه ر.ه.ه. خواردیهوه

پاشان فهرمووی : ئهگهر شهوتان بینی له وێوه پێش هات و ئهوه کاتی ڕۆژوو شکاندن پۆژوهوانه به پهنجهی ئاماژهی بۆ خۆر ههلات کرد .

[صحیح البخاری : ۲۳۵۲]

۳ - أبو حمزة الضُّبَی دهلئ :

که ئهوه له گهڵ ابن عباس رضي الله عنهما بهربانگی دهکردهوه له رمضاندا ، جا کاتیک ئیواره ئهبوو کچیکی هه لگیروا یان زړکچیکی هه بوو ئهینارد سهرده کهوت به سهردرختیکدا « واته بۆ ئهوهی پپی رابگهیه نیت که خۆر ئاوا بوو » ، جا کاتیک خۆر ئاوا دهبوو بانگی دهکرد « یان بانگی دهدا » ، ئهوه ئهخوارد و ئیمهش ئهمانخوارد ، پاش ئهوهی که ئی ئهبووه ، قامهت دهکرا و نویژی دهکرد و ئیمهش نویژمان له گهڵی دهکرد .

[مصنف ابن أبي شيبة : ۹۰۲۷]

۴ - أبو هريرة رضي الله عنه دهلئ :

پیغه مبهري ﷺ فهرمووی : بهردهوام دین ئاشکرایه تاوهکو خه لکی له بهربانگ کردنه وهدا په له بکهن ، گاور و جوهکان دواي دهخه ن .

[مصنف ابن أبي شيبة : ۹۰۲۸]

۵ - عبد الرحمن بن حرملة (۱۴۵ هـ) :

له سعید بن المسيب هوه رحمه الله لئی بیستووه که وتوویه تی : پیغه مبهري ﷺ فهرموویه تی : بهردهوام خه لکی له سهرد چاکه ن تاوهکو له بهربانگ کردنه وه په له بکهن وه دواي نه خه ن وهک دواخستنی خه لکی ڕۆژه هلات .

[مصنف ابن أبي شيبة : ٩٠٣٠]

٦ - **سعيد بن المسيب** (٩٤ هـ) رحمه الله ده‌ئێ :

عمر (رضي الله عنه) ئه‌ینوسی بۆ کاربه‌دهسته‌کانی : له‌ دواخه‌ران مه‌بن له‌ به‌ربانگ کردنه‌وه‌کانتاندا ، وه‌ چاوه‌ڕێ مه‌که‌ن بۆ نوێژه‌کانتان تاوه‌کو کاتی به‌یه‌کدادانی «به‌یه‌ک گه‌شتنی» ئه‌ستێره‌کان .

[مصنف ابن أبي شيبة : ٩٠٣١]

٧ - **ثروان بن ملحان التيمي** ده‌ئێ :

پیاویک ووتی به‌ به‌ عمار : أبو موسى فه‌رمووی : به‌ربانگ مه‌که‌نه‌وه‌ کاتی ئه‌ستێره‌کان ده‌رئه‌که‌ون ، چونکه‌ ئه‌وه‌ له‌ کاری جوه‌گانه‌ .

[مصنف ابن أبي شيبة : ٩٠٣٢]

٨ - **علقمة** ده‌ئێ :

ده‌فریک « قاپیک » یان هینا بۆ **عبر الله** (بن مسعود ٣٣ هـ) : ووتی به‌ خه‌لکه‌که‌ : نزیک ببه‌وه‌ بخۆن ، پیاویک له‌وان دووره‌په‌ریزی گرت ، عبد الله پێی ووت : چیته‌ ئه‌وه‌ ؟ ووتی : به‌پۆژووم ، عبد الله ووتی : ئه‌وه‌ سویند به‌وه‌ی هه‌یج که‌سیک شایه‌نی په‌رستن نیه‌ جگه‌ له‌و ئیسته‌ هه‌لئه‌ خواردن بۆ بخۆر .

[مصنف ابن أبي شيبة : ٩٠٣٣]

۹ - **عبد الرحمن بن أیمن** : له باوکیهوه له **أبو سعید الخدری** هوه رضي الله عنه دهئ :
چوومه لای بهربانگی دهکردهوه لهسهه ئیسقانییک که گوشتهکهی خوراوه له کاتییدا من
ئه مبینی خور ئاوا نهبووه .

[مصنف ابن أبي شيبة : ۹۰۳۴]

۱۰ - **الأعمش** له **مجاهد** (۱۰۴ هـ) هوه دهفهرمی :

من دههاتم بۆ لای ابن عمر له کاتی بهربانگییدا دامئهپۆشی له شهرمی ئهوهی خهئکی بیبین .

[مصنف ابن أبي شيبة : ۹۰۳۵]

ووتم : سبحان الله لهو کاتیش مروؤی لهو شیویه ههبووه دیاره میشکیان هینده قورس بووه که
ابن عمر بهو پله و گهورهیهی ههیبوو له نیو هاوهلاندای بیین بهربانگ بکاتهوه قسهی لهسهه
بکهن ، دهی تۆش له بهر کهس واز له دینی الله مههینه مادام لهسهه حهق بیت .

۱۱ - **عبد الرحيم بن سليمان** :

له الهجری هوه له پیاویکهوه له بني سواره دهئ : کهوتمه ری بۆ لای حذیفه دابهزیم له لای ، ئهوه
کاتییک خۆر ئاوا ببوايه نه دهمايهوه تهها کهمییک نه بیئت تاوهکو بهربانگی دهکردهوه .

[مصنف ابن أبي شيبة : ۹۰۳۶]

۱۲ - مسلم بن یزید له باوکیهوه دهئی :

علي بن أبي طالب (رضي الله عنه) دهیفهرموو به ابن النّباّح : خوړ ئاوا بوو ؟ دهیووت : پهله مه که « واته : هیشتا نه خیر » ، دهیفهرموو : خوړ ئاوا بوو ؟ دهیووت : پهله مه که ، کاتییک بیوتبا بهئی ، بهربانگی دهکردهوه پاشان دادهبهزی و نویژی دهکرد .

[مصنف ابن أبي شيبة : ۹۰۳۷]

۱۳ - سهل بن سعد دهئی :

پیغهمبرﷺ فهرمووی : بهردهوام ئهم ئوممهته له چاکن مادام پهله بکهن له بهربانگ کردنهوه دا .

[مصنف ابن أبي شيبة : ۹۰۳۸]

۱۴ - عبد الرحمن بن حرملة

له سعید بن المسیب هوه دهفهرمی : ئه گهر بینیت عصرت لی رۆشت ئه وه بخوره وه .

[مصنف ابن أبي شيبة : ۹۰۳۹]

۱۵ - عمرو بن مروان دهئی :

ابراهیم دهیفهرموو : به راستی له سوننهت پهله کردنه له بهربانگدا .

[مصنف ابن أبي شيبة : ۹۰۴۰]

۱۶ - موسی بن انس دهئی :

أنس بن مالك (رضي الله عنه) كه نيزه كه كه ی سهرده خست به سهر سهربانی خانووه كه ، دهیغه رموو : نه گهر ئاسۆ یه كسان بوو بانگم ئی بكه « هه وائلم پی بده » .

[مصنف ابن أبي شيبة : ۹۰۴۱]

۱۸ - أبو الدرداء ئه فه رمئ :

سئ شت له خوړه وشتی پیغه مبه رانه علیه الصلاة والسلام : پیشخستنی بهربانگ تا کو تایي ووته كه .

[مصنف ابن أبي شيبة : ۹۰۴۲]

۱۸ - قیس دهئی :

عمر بن الخطاب قاپیکی دا به پیاویک له ته نیشتی بوو کاتیك خوړ ئاوا بوو ، پیی فه رموو : رهنگه له دواخه ران بیت له بهربانگ کردنه وهتدا ، دواتر دواتر .

[مصنف ابن أبي شيبة : ۹۰۴۳]

وہلامی ہندی گومان

گومانی یه که م : هه ندیک ده لئین هاوه لآن نوژیان درێژ بووه چه ندین ئایه تیان خویندوو و کاتیکی هاتوونه ته ده ره وه یه کدیان نه ده ناسیه وه ئه مه واتای ئه وه یه که کاته که ی زۆر زوو بووه و ئه م کاته نه بووه که ئیسته ئیوه ده لئین : کاتی نوێژه چونکه له نیوان ئه مه ی ئیوه دیارستان کردوو له گه ل خۆره لهاتن ماوه یه کی که مه .

له وه لامدا ده ليم : سه رها كئ ووتى هاوه لان هه موو جاريك نويژيان دريژ بووه ؟
 نه وه تا الشافعي وهك له ته فسيره كهيدا هاتووه ده لي : قورئان خويندنى دريژيان هه بووه و
 كورتيشيان هه بووه . پاشان دريژى نه و شه وه چون ديارى ده كه يت تو له پاش نويژى عشاء هوه
 تاوه كو خو ره هه لاتن كاتيكي درنژه چون ديارى ده كه ي نه وان كه ي ده ستيان كردووه به نوژ ؟؟

ابن رجب الحنبلي ئەم فەرموودەیی عائشە دەھیڤت رضى الله عنها كە دەفەرەمى :
ئافەرەتانى پيغەمبەر ﷺ ئامادەى نوپىرى سپىدە دەبوون لەگەڵ پيغەمبەر ﷺ سەريان داپوشرا
بوو بە پارچەيەك لە جل و بەرگيان پاشان دەرپۆشتنەووە بۆ مائەووە دواى ئەوەى نوپىريان دەکرد
هېچ كەس نەيدەناسينەووە لەبەر الغلس.

دوای ئه وهی باسی رپوایه تی ئیمام مالک و جگه له وانیش دهکات ، دواتر ده ئی : فه رموو ده که به لگه یه له سه ر ته غلیسی پیغه مبه ر ﷺ له سپی ده دا ، چونکه ئه و قورئان خویندنی تیدا درئژ ده کاته وه له گه ل ئه وه شدا ئه و ته واو ده بوو له غه ل سدا.

ئەگەر ووترا : لە فەرموودەى أبى برزە دا ھاتووہ کہ : ئەو تەواو دەبوو لە نوێژى سپیڊە »
ھەلەستا لێ « لەو کاتەى کہ پیاو جەلیسى خۆى دەناسیەوہ وہ ئەوہش پیچەوانەى
 فەرموودەى عائشەىہ.

« الجلیس - جه‌لیس : ئه‌و که‌سه‌ی نزیکه‌ لیته‌وه‌ له کاتی دانیشتندا جا له کاتی نوێژدا بی‌ت یاخود هه‌ر کارێکی دیکه‌ و هه‌ر شتیکی دیکه‌ » .

ده‌وتری : هیچ جیاوازیان تی‌دا نیه‌ چونکه‌ ناسینه‌وه‌ی که‌سیک که‌ له ته‌نیشتی‌دا دانیشتووه‌ له تاریکی غه‌له‌سدا ، وا پێویست ناکات که‌ که‌ ئافره‌تیک بناسیته‌وه‌ که‌ له‌ دوور ئه‌وه‌وه‌ ده‌روات و سه‌ری داپۆشراوه‌.

وه‌ الشافعی فه‌رمووده‌ی اُبی برزّه ی ڕپوایه‌تی کردووه‌ له کتیی « اختلاف علي و عبد الله » له ابن علیه وه‌ له عوف وه‌ له اُبی منهال وه‌ له اُبی برزّه وه‌ : که‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ نوێژی به‌یانی ده‌کرد پاشان هه‌لده‌ستاین وه‌ هیچ یه‌کیک له ئیمه‌ دانیشتووی ته‌نیشتی نه‌ده‌ناسیه‌وه‌.

البیه‌قی ده‌ی : ئه‌و کتیی نه‌خویندراوه‌ته‌وه‌ به‌سه‌ر الشافعی دا ، هه‌لده‌گرێ که‌ ووته‌ی : هیچ یه‌کیک له ئیمه‌ دانیشتووی ته‌نیشتی نه‌ده‌ناسیه‌وه‌ وه‌هم بی‌ت له نوسه‌ره‌وه‌ ، چونکه‌ له هه‌موو ڕپوایه‌ته‌کانی دیکه‌دا ئه‌وه‌ هاتووه‌ که‌ : تاوه‌کو هه‌ریه‌کیک له ئیمه‌ دانیشتووی ته‌نیشتی ده‌ناسیه‌وه‌. انتهى.

وه‌ ئاشکرا ئه‌وه‌یه‌ : اُبو برزّه مه‌به‌ستی ئه‌وه‌ بووه‌ که‌ هه‌ر پیاویک دانیشتووی ته‌نیشتی ده‌ناسیه‌وه‌ گه‌ر چه‌ند جارێک سه‌یری کردبا.

وه بهلگه ی دیکه له سه رئه وه : کۆمه لێک فهرمووده ی دیکه هه ن ، له وانه : فهرمووده ی **قیله** **بن محرمه** ، که هات بۆ لای پیغه مبه ر ﷺ له کاتی کدا ئه و نویژی به یانی ده کرد بۆ خه لکی وه نویژ کرا کاتی که به یان جودا بوه وه وه ئه ستیره کان لێک ئالا بوون له ئاسماندا ، وه پیاوان خه ریک بوو یه کدیان نه ده ناسیه وه له تاو تاریکی شه و .

ئیمام أحمد ده ره یناوه .

وه ئه مه ش هه والدانه له کاتی نویژکردن نه وه ک کاتی ته واو بوون له نویژ و هه ستان لی .

پاشان دوو ره وایه تی دیکه ده هیئ له و بابه ، پاشان ده ئی :

قه سه کردن لیره دا له سه ر دوو بابه ته :

یه که میان : ئه م ما یه که م کاتی نویژ هه لیه اتی به یانی دوو ه مه ئه وه له وانه یه که هیه جیاوازی تی دا نیه .

وه بئ گو مان أبو موسی و ابن عمر نویژی به یانیان گیرایه وه کاتی که بۆیان ڕوون بوویه وه که ئه وان نویژیان کردووه پیش ئه وه ی به یان هه لیه تی .

[فتح الباري لابن رجب الحنبلي: ۳ / ۲۲۳ - ۲۲۶]

گومانی دوو ه م : بیستم که سی که ده ئی أصلا هه موو هاوه لان نه یان زانیوه فه جر دیاری بکه ن و چه ند دانه یه کن زانیویه ، ئه م مامۆستا ویستی به رگری له شتی که بکات که هه لیه هات هه لیه کی تری هی نا تاوه کو بیسه لمیئ ، بۆیه حا لی له وه خراپ تر بوو که پیشتر تی دا بوو ، هه ر به هیه جی نازانم ئه مه تاوه کو وه لایم بده مه وه به لام چه ن شتی که ده لیم هه ر ره نگه له سه ر دلی هه ندیک قورس بی ت .

بە کورتی دهلیم :

ئهو دهلێ : له ناو هاوهلان چهن كه سیك زانیویانه كه كاتهكه ی كامهیه .

أ - دهلیم : سهههتا ئه مه پێویستی به سهلماندنه نازانم له كوێ هیناویهتی ئه م قسهیه ، بهلام له گهڵ ئه وهش پێغه مبه ر ﷺ به و فهرموودانه ی له سه ره وه هیناومه بۆ خه لکی ڕوون ئه كاته وه بگره له له باسیکی شاراوه باسی ناكات به لكو به جوړیك قسه له گهڵ هاوهلان دهكات وهك بلی چۆن باسیکی وا ئاسان تیگهشتوون وهك كه به لگه باسی فهجر دهكات كه له ئایه ته كه دا هاتوو ، له گهڵ ئه وه باسه كه په یوهندی به ژیا نی ڕۆژانه ی موسلمانانه وه هیه ،

وهك ئه وهیه بلی دهستنوێژ گرتن چهن د هاوهلێك زانیویانه و باب ته یکی شاراوهیه ، هیه چیا وازیان نیه ئه ومه رچی دروستی نوێژه ئه مێش به هه مان شیوه ،

ئهو به راشكاوی ئایهت و فهرمووده ی له سه ر هاتوو ئه مێش به هه مان شیوه ، ئه و كه سی منداڵ و شیت نه بیته بۆی ئاسانه زانی نی ئه مێش به هه مان شیوه .

جگه له وهش من چهن د ریوایه تم هینا له سه له فه وه كه پێچه وانه ی ئه وه بوو ئه و ووتی له بهر درێژ نه بوونه وه باسه كه هه موویان دا نانیم به لام بگه رپنه وه به ناو ریوایه ته كاندا ڕوانن ته نها چهن د دانه یه ك دا ئه نیمه وه :

۱ - قیس دهلێ : عمر قاپیکی دا به پیاویك له ته نیشتی بوو كاتیك خۆر ئاوا بوو ، پێی فهرموو : ڕهنگه له دوا خه ران بیت له به ربانگ كردنه وه تدا ، دواتر دواتر .

۲ - موسی بن انس دهۆی :

انس رضي الله عنه كه نيزه كه كهی سهرده خست به سهه سهربانی خانوو كه ، دهیفه رموو : ئه گهر ئاسۆیه کسان بوو بانگم ئی بکه .
« هه والم پێ بده » .

۳ - عبد الرحمن بن حرملة :

له سعید بن المسيب هوه دهفه رمی : ئه گهر بینیت عصرت ئی رۆشت ئه وه بخۆره وه .

۴ - الأعمش له مسلم هوه ئه فه رمی

ئه وان فه جر « به یان » یان وهك ئه وه فه جره ی ئیوه ئه ژمار نه ده كرد ، ئه وان ئه وه فه جره یان ئه ژمار ده كرد كه ماله كان و رینگاكانی پر ده كرد « واته : هاوه لّان »

۵ - عمرو بن حُریت دهۆی :

هاوه لّانی پیغه مبهه ﷺ : كهس هینده ی ئه وان په له ی نه ده كرد له به ربانگ كردنه وه دا و كهس هینده ی ئه وان له سهه خۆو و هیواش نه بوو له پارشیو كردندا .

۶ - ابراهيم النخعي ئه فه رمی : ئه وان کاتیك كه سیك به شهو بانگی بدابا ئه یان هیئا

ئه یانفه رموو پێی : له الله بترسه بانگه كهت بگێره وه .

ههروهها **ابراهیم النخعی** ئهفهرمی :

ئهوان پێیان ناخۆش بانگ بدری پێش ههڵهاتنی بهیان .

ووتم : ئهم رێوايه تانه بهلگهن بۆ هاندانی خهلكی بۆ فیروونی و ئاسایی سهیر کردنی باسه كه .

ب - كه ئهو دهلی تهها چهند هاوهلێك زانیویانه چیه ، باشه با بۆمان بهیئێ كه بزانی ئهو لهو
هاوهلانهی وهرگرتوه ؟

واته : بۆ نمونه امام عمر و أبو بكر زانیوانه ، هیچ بهلگهی تیدا نیه بۆ ئهوه به گوێ ئهو بکهین و
لهگهڵ ئهو کاتهی ئیسته دانراوه نوێژ و پارشیو بکهین ، ئی ئهو له امام أبو بكر و عمری وهر
نهگرتوه قسهی گیرفانی خۆته .

پاشان ئهگهر دهلی ئهو بۆمان دیاری دهکات ئی ئهو سههرتا ووتی ههموو هاوهلانیشت نهیانزانیوه ،
واته ئیسته ئهو خۆی له زۆریک له هاوهلان به زانتر دهزانی و خۆی دهخاته پزی ئهوانهی كه
زانیویانه.

**گومانی سییهه : ئیسته ڕووناکیهکان و ناهیلێن ڕووناکی فهجر دهبرکهوێت وونی
دهکهن له چاو مرقدا ،**

به چهند شتیك وهلام دهدهمهوه :

۱ - ئهوه قسهیهكه پێویستی به سهلماندنه ههر بهو شیوهیه نابیت وا بوتری و پالی ئی بدریتهوه ،
چونكه كه فهجر هات کاتیکی زۆر نابات تاوهكو ئاسمان ڕووناک دهبیتهوه وه هیچ شتیکیشت نیه
پێگری له بینینی ڕووناکی ئاسمان بگری کاتیك دیت .

۲ - ئەم قسهیه بۆ فهجری کاذب نزیک تره بووتری ، چونکه فهجری کاذب وهک تیشکیک له ئاسمانهوه ئاراسته ی زهوی دهکړی ، بهلام فهجری صادق لهسه ر شاخه کانهوه دهړئه کهوئ راسته وخو نادات له چاوی مروّف تاوکو ږووناکیه کانی ئی تیکه بییت ، ږووناکیه کی درېژ به لهسه ر شاخه کان دهرده کهوئ که دوو ږهنگ تیکه له و به ئاسانی دهناسریته وه

۳ - الله جل جلاله نهو ږوژهی نهوهی کرده نیشانه بۆ نهو شته زانا بوو بهوهی ئەم ږو ئەم شته دیته پیش لهگه ل نهوهیه ک خطابی به کار هیئا بۆ نهوکات و ئیسته ش ، فهرمووی « **حتی یتبین لکم** » نهوه بۆ هه موو که سیک له شوینی خوئی واته نیشته جی کوپیه نهوئ نه ژمار بکات بۆ هه لهاتی فه جر لییه وه ، نه روا ته شوینیکی دیکه جگه له شوینه که ی خوئی کاتی هه لهاتی فه جر دیاری بکات بۆ شوینه که ی خوئی که له شوینیکی دیکه نیشته جی نه بی ، یاخود له سه فەر نهو شوینه ی که لی نه حسیته وه یاخود له سه ر ږنگا له کوئ بینی فه جری ئی هه لهاتوو ه لهوئ خواردن و خواردنه وی له سه ر چه رام نه بییت وهک کرده وه کانی سه له ف به لگن بۆ نه مه .

واته : نه بییت فه جر به ږوون و ئاشکرای له ئیمه دهریکه وی ، واته : نهو له ئیمه دهریکه وی نهک ئیمه لهو دهریکه وین ، بگه ږین به دوایدا .

۴ - نهو که سه ی که نه مه نه کاته به لگه به لگه که ی یه قینی نیه به لکو ظنی ه چونکه نهو نازانییت هه لهاتوو ه یاخود نا به لکو نهو ده لئ : نه گه ر هه لهاتی ئیمه نازانین چونکه له چاوی ئیمه وه دهرنه کوتوو ه گه رنا ږهنگه دهرکه وتبی ،

منیش ده لیم الله نهوهی بۆ داناوین تاوه کو ږوون ږوون له ئیمه وه دهرنه که وییت خواردن و خواردنه وه مان له سه ر چه رام نابیت ،

ئه مهش هیچ کات نابێت کاری پێ بکریت و یه قینی پێ ههلبوه شیندریتهوه چونکه خۆی گومانه وهک پیشتر باسمان کرد گومان دڵنایی لانا بات و قسهی سهلهفمان هینا پیشهوه بۆ سهلماندی ئه و قسهیه .

۵ - بهیانی راستگۆ « **فجر الصادق** » سورای تیکه ئی سپای بووه له ژیرهوه سووره و سه رهوه سپیه و سه رتر رهشی شه وه واته سی چینه ، بۆیه ئی تیکه ئ بوونی ئه وه به ناوی زانست و بێ توانای مرقفه وه زۆر دووره .

۶ - وه ئه وهی که ده کری « **دیاری کردنی کاتیک به هه میشه یی** » هیچ بنه مایه کی نیه و پێچه وانه ی شرع و واقعه به لکو هه ر پۆژیک جیاوازه له پۆژیکی دیکه پۆژانه گۆرانی به سه ردا دیت .

۷ - وه پۆشتنه شوینیکی دیکه بۆ دیاری کردنی کات و جیبه جی کردنی به سه ر شوینیکی دیکه دا بیدعه یه و هیچ بنه مایه کی شرعی نیه به لکو الله فه رمانی کردووه به وه ی موسلمانان له شوینی خویانه وه کاتی نوێژهکانیان دیاری بکه ن نه ک له شوینیکی دیکه کاتی بزانی و به سه ر شوینیکی دیکه دا دایه زینن ، چونکه جیاوازی دروست ئه بییت و به و جوړه ی الله فه رمانی کردووه تۆ کات دیاری نه کردووه .

ئهوهش دوو وینه ئاشكراو ڤوون كه زۆر به جوانی فه جرتیا یاندا دهركهوتوو و ڤووناكیهكان نه بوونه ته رڼگر له بینینی :

بگهړنوه بۆ ئهم دوو باسهی پښتر:

(بۆ ئهوانهی له سه رگومان واز له خواردن و خواردنه وه ئههینن)

(وهلامی پښخستنی پارشیو به ناوی احتیاط هوه و سهلامهتی ږوژوو وه ، وه سوننه تی دواخستنی)

به هه مان شیوه له بهر دريژ نه بوونه وهی باسه كه ريوایه ته كان جاريکی ديكه دانانيم.

له کۆتاییدا کورتی باس :

ئاثار و فهرمودهه دیکه زۆر لهوه زیاتر بوون له سهلف و له خهلف هوه بهلام له بهر درێژ بوونهوهی بابهتهکه بوو منیش نه مویست زۆر درێژ بیتهوه وه ههندیکی دووباره بوون له ههندیکی ږووهوه بهلام نه وهنده به سه پیم واییت که زۆر شت ږوون دهکاتهوه بۆ ههندیکی که تاوهکو ئیسته نه یوئراوه قسهی تیدا بکات یان کاری پێ بکات بهمهش بهلگهی نامینی له لای الله که نه یزانیوه و ترساوه لهوهی ههله بیته ئه ورێگهیه

پاشان رهنگه ههندیکی بلین ئهم پیویست ناکات باس بکریت یان فیتنه نانهوه بیته ، دهلیم گهر که سیک له تهو حید و عه قیده و سوننهت شارهزا بیته هه رگیز قسهی وانا کات چونکه فهوتانی نوێژه کهی بهوهی که زوو دهیکات و کاتی نوێژ هیشتا نه هاتوه مهترسی له سه ر باوه پری پهیدا ده بیته چونکه نوێژه کهی قه بول نیه له لای الله

وه جگه له وهش ئیمه شوینکه وتهی پیغه مبه رین ﷺ به تیگهشتنی سهلف و پهیرهوی رێگهی ئهوانین و ئهوهی ئهوان به دینیان زانی بیته و کاریان پێ کردبێ ئیمهش وا دهکهن وه له درێژهی ئهم باسانه دا ږوون بوویهوه بۆ هه موو لایهک که زوو پارشیو کردن و درهنگ بهربانگ کردنهوه پیچهوانه ی سوننهته و بیدعهیه و الله پێی رازی نیه و پیغه مبه ر ﷺ نه هی لێ کردووه و سهلف دژایه تیان کردووه

وه گهر ئه وهش نه بیته ته نه ی ئهوهی که زانیاریه کی زیاده بیته بۆ موسلمانان و حهق ویستان که باسه که ته نه ی ئه وهنده نیه ئهوان ده یزانن به سه بۆ ئه وهی که سیک ههلبستی به ږوونکردنهوهی ئه مه جا من بم یان هه ر که سیک دیکه بیته.

پاشان ووتهی کۆتایی :

جا گهر ههركهس ووتهی الطبري مان بۆ بهینیتهوه له بهرامبهردا له گهڵ ووتهی عبد الرحمن بن زيد بن أسلم السدي که تهرجیحی داوه دهبارهی کاتهکه و قسهکردن له سههر ههندی فهرمووده ، که من لێره له بهر درێژی و بێ پێویستی نایهینم

ئهوه له وهلامدا دهلیم : ئیمهش نالین تاوهکو دنیا ڕووناک ئه بێتهوه هههه ئهتوانی خواردن و خواردنهوه بخۆیت ، به لکو ئه لین ئه بێ فهجر دهبرکهوئ ئینجا دهست ههلبگری له خوارد و خواردنهوه هتد.. ههروهک عبد الرحمن بن زيد بن أسلم به راشکاوی ووتی و ابن جریر الطبري به راجی ئه زانی ئه گهر چی جیاوازی ههیه بگره ههندیك پێیان وایه تاوهکو ههلهاتنی خۆر دروسته به لام دووره الله أعلم وه به لگهیهکی وای له سههر نیه به لام بێگومان ئه بێت خۆر ههلبێت ئه نجا کاتی نوێژه.

نه مانوتوووه دنیا تهواو ڕووناک بکات به لام ناشلین به تاریکی شهو که هیشتا فهجر ههلههاتوووه ، به هه مان شیوه بۆ ئیواره و بهربانگ پیش خۆرئاوا بوون به کاتی بهربانگی نازانین وه ناخهینه شهویش ههوا تاریک بووبیت ، له ههردووکیدا ناوهندیگریهک ههلهدهبژێرین به شیوهیهک که مه نهه جی سهلهف له سههری جیگیر بووه.

وآخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمین.

٢٩ / ٥ / ٢٠٢١ ز - شه ممه

١٧ / شوال / ١٤٤٢ کۆچی

بدر خورمالی

سەرچاوه کان

صحیح البخاری - صحیح المسلم - سنن الترمذی .

۱ - جامع البیان فی تفسیر آی القرآن لمحمد بن جریر الطبری « ت ۳۱۰ هـ » ، ت : عبد الله التركي و مرکز البحوث و الدراسات ، طبعة دار الهجرة - الأولى ۲۰۰۱ م .

۲ - مصنف ابن أبي شيبة ، ت: حمد بن عبد الله الجمعة - محمد بن إبراهيم اللحيان. مكتبة الرشد - الطبعة الأولى .

۳ - سنن الدارقطني ، ت : الشيخ عادل أحمد عبد الموجود و الشيخ علي محمد معوض - دار المعرفة : طبعة الأولى ، ۲۰۰۱ .

۴ - مسائل الامام أحمد رواية ابنه صالح ، تحقيق: د . فضل الرحمن دين محمد - دار العلمية - الطبعة الأولى ۱۹۸۸ .

۵ - فتح الباري لابن رجب الحنبلي ، تحقيق أبو معاذ طارق بن عوض الله محمد - دار ابن الجوزي - الطبعة الأولى ۱۹۹۶ .

٦ - کتاب شرح صحیح البخاری لابن حجر العسقلانی ، ت : عبد العزیز بن باز ، محمد فؤاد عبد الباقي ، محب الدین الخطیب ، مطبعة السلفية و مکتبتها - الطبعة الأولى .

٧ - سنن سعید بن منصور ، ت : سعد بن عبد الله الحمید ، دارالألوكة - الطبعة الأولى ٢٠١٢ .

٨ - تفسیر مقاتل بن سلیمان ، ت : د . عبد الله شحاتة ، مؤسسة التاریخ العربی - الطبعة الأولى ٢٠٠٢ .

٩ - تفسیر ابن أبي زمنین ، ت : أبي عبد الله حسین بن عکاشة ، محمد بن مصطفى الكنز - الفاروق الحديثیة للطباعة والنشر - الطبعة الأولى ٢٠٠٢ .

١٠ - تفسیر الهدایة إلى بلوغ النهاية لمکی بن أبي طالب ، کلیة دراسات العلیا و البحث العلی ، جامعة الشارقة - الطبعة الأولى ٢٠٠٨ .

١١ - مصنف عبد الرزاق الصنعانی ، ت : مرکز البحوث و التنقیة المعلومات ، دار التأصیل الطبعة الأولى ٢٠١٥ .

١٢ - المغنی لابن قدامة المقدسی ، ت : عبد الله بن عبد المحسن التركي ، عبد الفتاح محمد الحلو - دارعالم الكتب - الطبعة الثالثة .